

Но като ме бѣше виде одного челоуѣка уплашисе и скочи да бѣга, и като бягаше падна и си навехна ногата. Азъ като го видѣхъ чи плачи страшно, затекохсе, дигнахъ го и го заведохъ чакъ до кашата мѣ. Тога баша имъ рече: това е най славно да стрѣва нѣкой добрины на своего врага. Дѣца мои, рече: правете секой день добро, и тога ще бждете секога весели. Това като рече, мѣйка имъ ти повика и тѣ отидоха радостни на трапезата.

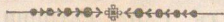
Уч. Павле! какво разхмѣвашъ отъ тая повѣсть?

Пав. Познавамъ, чи който прави добро сѣкога е радостень.

Уч. Кой мѣ дава тая радость?

Пав. Совѣстьта, която мѣ казва чи сторилъ добро.

Уч. Тѣй е Павле, сичките хора осѣщатъ въ себе си радость кога сторятъ добро, и вы кога прилежавате презъ деня и родителите вы показватъ чи сж благодарени отъ васъ, тога и и ви осѣщате чи сте радостни.

БАНСЫ

ПРАВОВОЧИТЕЛНЫ.

Уч. Савво! Знаешъ ли нѣкоя нравовчителнѣ баснѣ?

Сав. Знамъ еднѣ твърде добрѣ за непослушаніето.

Уч. Щешъ ли да я прикажишь?

Сав. Со сека радость, и послушайте!

Едно врапче направило гиѣздо на нѣкоя висока стѣна, гдѣто никое неприятелско животно неможеше да го постигни, и като измѣти своите пилета, благородно беше само да го слѣзатъ. Тѣ често излезнѣваха на край